

Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 175), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. w sprawie wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 374), ustawa z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na melioracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), art. 14 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833), cz. 2 art. 68 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), sprzeczne z ustawą niniejszą postanowienia artykułów 73 i 74 oraz art. 72 i 75 tejże ustawy.

(2) Zdanie pierwsze ustępu drugiego (2) art. 62 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) otrzymuje brzmienie następujące: „Instytucje, do parcelacji upoważnione, winny uiścić opłatę za nadzór nad parcelacją nie później niż w 14 dni po wymierzeniu przez Urząd Ziemski tej opłaty w sumie, nie przekraczającej 2% ceny sprzedażnej parcelowanego majątku.”

(3) Do czasu wydania rozporządzeń wykonawczych na podstawie upoważnienia, zawartego w części 2 art. 25 ustawy niniejszej, zachowują moc dotychczas obowiązujące rozporządzenia w przedmiotach, objętych tem upoważnieniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

237.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 10 marca 1932 r.

o połączeniu przedsiębiorstw państwowych „Polska Agencja Telegraficzna” i „Wydawnictwa Państwowe”.

Art. 1. Istniejące przedsiębiorstwa państwowe „Polska Agencja Telegraficzna” (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. w przedmiocie statutu Polskiej Agencji Telegraficznej, Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 547) i „Wydawnictwa Państwowe” (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 lutego 1928 r. o statucie przedsiębiorstwa państwowego „Wydawnictwa Państwowe”, Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 140) łączy się w jedno przedsiębiorstwo państwowe pod firmą „Polska Agencja Telegraficzna”, stanowiące odrębną jednostkę gospodarczą i posiadające osobowość prawną.

Art. 2. Przedsiębiorstwo państwowe „Polska Agencja Telegraficzna” działać będzie na podstawie statutu, zatwierdzonego na wniosek Prezesa Rady

Ministrów przez Radę Ministrów i ogłoszonego w Monitorze Polskim, a opartego na zasadach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195).

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim statutu, przewidzianego w art. 2, tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. w przedmiocie statutu Polskiej Agencji Telegraficznej (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 547), ustawa z dnia 22 grudnia 1925 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów statutu Polskiej Agencji Telegraficznej, obowiązującego na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 921), i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 lutego 1928 r. o statucie przedsiębiorstwa państwowego „Wydawnictwa Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 140).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

238.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 17 marca 1932 r.

o zaopatrzeniu inwalidzkim.

TYTUŁ I.

Zakres osób, uprawnionych do zaopatrzenia.

Art. 1. Uprawnionymi do zaopatrzenia z niniejszej ustawy są:

- a) inwalidzi wojenni,
- b) inwalidzi wojskowi,
- c) osoby, pozostałe po inwalidach wojennych, po poległych i zmarłych w związku przyczynowym ze służbą wojskową oraz po zaginionych (art. 4) bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych,
- d) osoby, pozostałe po inwalidach wojskowych.

Art. 2. Za inwalidów wojennych uważa się osoby, które doznały uszkodzenia zdrowia lub leczenia na skutek służby: